

Otkrivenje Isusa Krista - broj četiri

Izaija četrdeset

Jeff Pippenger

2023-10-23

Poruka Otkrivenja Isusa Krista koja se razotkriva uključuje prepoznavanje hebrejske riječi prevedene kao „istina“, koja, među ostalim, predstavlja Kristov karakter kao Alfu i Omegu. Početak neke stvari koji predstavlja svršetak te stvari prožima cijelu Bibliju, a Kristov se karakter očituje u Bibliji, jer On je Riječ. Alfa i Omega jest sastavnica Kristova karaktera koju On sam poistovjećuje sa sobom, kao dokaz da je On Bog.

Četrdeseto poglavlje Izaije označava početak proročkog izlaganja koje se nastavlja sve do kraja knjige Izaijine, u šezdeset i šestom poglavlju. Ono započinje prepoznavanjem Tješitelja koji se šalje, kojega Krist obećava učenicima da ih utješi zbog svojega odlaska; no dolazak Tješitelja nalazi svoje savršeno ispunjenje, kao što to čine sva proročanstva, u posljednjim danima. Izaijino i Isusovo prepoznavanje dolaska Tješitelja upućuje na razočaranje pokreta sto četrdeset i četiri tisuće, koje se dogodilo 18. srpnja 2020.

Ipak, istinu vam govorim: korisno je za vas da ja odem; jer ako ja ne odem, Utješitelj neće doći k vama; ali ako odem, poslat ću ga k vama. I kada on dođe, osvjedočit će svijet o grijehu, i o pravednosti, i o sudu. Ivan 16,7.8.

Riječi „grijeh, pravednost i sud“ ono su čime će Utješitelj „osvjedočiti“ svijet. Riječ prevedena kao „osvjedočiti“ uključuje i značenje uvjeriti. Ta tri koraka — „grijeh, pravednost i sud“ — predstavljaju hebrejsku riječ koja se prevodi kao „istina“. Ta je riječ sastavljena od prvoga, trinaestoga i posljednjega slova hebrejskoga alfabeta, a ona predstavlja da je Stvoritelj svega prvi i posljednji, Alfa i Omega. Kada Utješitelj dođe razočaranima sto četrdeset i četirima tisućama, uvjerit će njih, a potom i svijet, da je Bog Alfa i Omega.

Tješite, tješite moj narod, govori vaš Bog. Govorite srcu Jeruzalema i vičite mu da se njegovo ratovanje navršilo, da mu je bezakonje oprošteno; jer je iz ruke Gospodnje primio dvostruko za sve svoje grijehe. Glas onoga koji viče u pustinji: Pripravite put Gospodnji, poravnite u pustoši cestu Bogu našem. Svaka će se dolina uzvisiti, i svaka gora i humak sniziti; krivudavo će postati ravno, a neravna mjesta ravnica. I otkrit će se slava Gospodnja, i vidjet će je svako tijelo zajedno; jer su to izrekla usta Gospodnja. Izaija 40,1–5.

Ovaj odlomak prepoznaje djelo završnoga Ilijina glasnika koje je bilo predloženo u liku Williama Millera, koji je bio predložen u liku Ivana Krstitelja, koji je bio predložen u liku Ilije, a kojega je Malahija označio kao glasnika koji pripravlja put Glasniku Saveza. U završnome Ilijinom pokretu, kada Gospodin šalje Tješitelja da ojača one koji su bili razočarani i čekaju Gospodina za vrijeme odgode, „otkrit će se slava Gospodnja i vidjet će je svako tijelo zajedno.“ „Slava“ Gospodnja jest Njegov karakter, a Otkrivenje Isusa Krista razotkrivanje je onoga elementa Njegova karaktera koji je predstavljen kao Alfa i Omega. Nakon uvoda prvih pet redaka, „glas onoga koji viče u pustinji“

pita Boga: „Što ću vikati?”

Glas reče: Viči. A on reče: Što da vičem? Svako je tijelo trava, i sva ljepota njegova kao cvijet poljski. Trava se suši, cvijet vene, jer dah Gospodnji puše na nj; zaista, narod je trava. Trava se suši, cvijet vene, ali riječ Boga našega ostaje dovijeka. Izaija 40,6–8.

Poruka Kristova karaktera koja je predstavljena kao Alfa i Omega smještena je unutar simbolike islama. U Ezekielu trideset i sedam dolina mrtvih kostiju najprije se sabire, a zatim oživljava proročkom porukom četiriju vjetrova.

„Anđeli zadržavaju četiri vjetra, prikazana kao razjaren konj koji nastoji osloboditi se i prohujati po licu cijele zemlje, noseći na svom putu razaranje i smrt.”

„Hoćemo li spavati upravo na samome rubu vječnoga svijeta? Hoćemo li biti tupi i hladni i mrtvi? O, kad bismo u svojim crkvama imali Duha i dah Božji udahnut u Njegov narod, da bi stali na svoje noge i živjeli. Trebamo uvidjeti da je put uzak i vrata tijesna. Ali kad prođemo kroz tijesna vrata, njihova širina nema granica.” Manuscript Releases, svezak 20, 217.

Srditi konj biblijskog proročanstva jest islam. Srditi je konj zadržan da ne izvrši svoje djelo razaranja, kao što je prikazano zadržavanjem četiriju vjetrova po četirima anđelima u sedmom poglavlju Otkrivenja. Oni su zadržani dok se ne zapečati sto četrdeset i četiri tisuće.

I nakon toga vidjeh četiri anđela gdje stoje na četiri ugla zemlje, držeći četiri vjetra zemaljska, da vjetar ne puše ni na zemlju, ni na more, ni na ikakvo drvo. I vidjeh drugoga anđela gdje uzlazi od istoka, imajući pečat Boga živoga; i povika glasom velikim četirima anđelima kojima bijaše dano da naude zemlji i moru, govoreći: Ne naudite ni zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne zapečatimo sluge Boga našega na njihovim čelima. Otkrivenje 7,1–3.

Zadržavanje četiriju vjetrova predstavlja obuzdavanje islama dok se ne dovrši pečačenje Božjega naroda. Islam je u Otkrivenju prikazan kao posljednja tri od sedam truba, a također i kao tri jaoja.

I pogledah, i začuh jednoga anđela gdje leti posred neba govoreći jakim glasom: Jao, jao, jao stanovnicima zemlje zbog ostalih glasova trube trojice anđela koji tek imaju zatrubiti! Otkrivenje 8:13.

Nakon što je uveo tri trube jao, Ivan u devetom poglavlju utvrđuje obilježja islama. U četvrtom retku devetoga poglavlja islamu je дана zapovijed, koja se ispunila u povijesti Abubekra, prvoga vođe nakon Muhameda.

I bilo im je zapovjedbano da ne škode travi zemaljskoj, ni ikakvu zelenilu, ni ikakvu drvetu, nego samo onim ljudima koji nemaju pečat Božji na svojim čelima. Otkrivenje 9,4.

Uriah Smith utvrdio je povezanost Abubekra s četvrtim retkom.

„Nakon Muhamedove smrti, u zapovjedništvu ga je naslijedio Abubekr, godine Gospodnje 632., koji je, čim je valjano učvrstio svoju vlast i upravu, uputio okružnicu arapskim plemenima, iz koje slijedi sljedeći izvadak:

„Kad vodite bojeve Gospodnje, držite se kao muževi, ne okrećući leđa; ali neka vaša pobjeda ne bude okaljano krvlju žena i djece. Ne uništavajte palme niti palite žitna polja. Ne sijecite voćke niti činite ikakvu štetu stoci, osim onoj koju koljete za jelo. Kad sklopite bilo kakav savez ili pogodbu, držite je se i budite vjerni svojoj riječi. I dok budete išli, naći ćete neke pobožne osobe koje žive povučeno u samostanima i namjeravaju na taj način služiti Bogu; ostavite ih na miru te ih niti ubijajte niti rušite njihove samostane. A naći ćete i drugu vrstu ljudi koji pripadaju sinagogi Sotoninoj, koji imaju obrijane tjemene; gledajte da im raspolovite lubanje i ne dajte im nikakve milosti dok ili ne postanu muhamedanci ili ne plaćaju danak.”

Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 500.

Uriah Smith zatim nastavlja identificirati dvije skupine ljudi, koje su trebali razlikovati islamski ratnici što ih je Abubekr poslao da povedu rat protiv Rima. Jednu skupinu on poistovjećuje s katoličkim redovnicima, koji su štovali u nedjelju; a drugu skupinu činili su oni koji su štovali sedmoga dana. Islam je trebao napadati samo štovatelje sunca. Za naša je razmatranja važnije to što su ljudi, bilo svetkovatelji nedjelje bilo svetkovatelji subote, simbolički predstavljeni kao trava, zelenilo i drveće. Četiri vjetra u sedmome poglavlju bila su zadržana da ne pušu na travu sve dok svetkovatelji subote ne budu zapečaćeni.

Glasnik pokreta sto četrdeset i četiri tisuće pita Boga: „Što da vičem?” Rečeno mu je da njegova poruka treba biti da Riječ Božja ostaje dovijeka, te da ta poruka treba biti smještena u kontekst vjetra koji puše po travi. Kada je Tješitelj poslan onima od sto četrdeset i četiri tisuće koji su bili razočarani zbog neuspjelog predviđanja islama, i koji potom prepoznaju da se nalaze u vremenu kašnjenja iz prispodobe o deset djevica, tada ih Tješitelj obavještava da je poruka koju trebaju iznijeti poruka o ulozi islama u biblijskom proročanstvu. Dolazak Tješitelja, u povijesti vremena kašnjenja, uzrokuje da oni ustanu.

I reče mi: Sine čovječji, stani na svoje noge, i govorit ću s tobom. I duh uđe u mene kad mi progovori, i postavi me na moje noge, te sam čuo onoga koji mi govoraše. Ezekiel 2,1. 2.

Stoje kada uskrsnu.

I ljudi i plemena i jezici i narodi gledat će njihova mrtva tijela tri dana i pol, i neće dopustiti da se njihova mrtva tijela polože u grobove. I oni koji prebivaju na zemlji radovat će se nad njima i veseliti se, i slat će darove jedni drugima, jer su ta dva proroka mučila one koji prebivaju na zemlji. I nakon tri dana i pol Duh života od Boga uđe u njih, i stadoše na svoje noge; i velik strah obuze one koji ih vidješe. Otkrivenje 11:9–11.

Dvije etape stajanja, a zatim uzdizanja kao stijega, također su prikazane kod Ezekielu u trideset sedmom poglavlju. Ezekielov prvi korak sabire dijelove tijela mrtvih suhih kostiju koje se nalaze u dolini razočaranja. Ezekielov drugi korak jest poruka četiri vjetra, koja je poruka pečaćenja, koja je poruka islama.

I reče mi: Sine čovječji, mogu li ove kosti oživjeti? A ja odgovorih: Gospodine Bože, ti znaš. I opet mi reče: Prorokuj nad ovim kostima i reci im: O suhe kosti, čujte riječ Gospodnju. Ovako govori Gospodin Bog ovim kostima: Evo, učinit ću da dah uđe u vas, i oživjet ćete. I stavit ću na vas žile, i navući ću na vas meso, i prekriti vas kožom, i staviti u vas dah, i oživjet ćete; i

znat ćete da sam ja Gospodin. I prorokovah kako mi bijaše zapovjedbano; i dok sam prorokovao, nastade šum, i gle, potres, i kosti se sastaviše, kost k svojoj kosti. I kad pogledah, gle, žile i meso nadodohu na njih, i koža ih prekri odozgo; ali u njima ne bijaše daha. Tada mi reče: Prorokuj vjetru, prorokuj, sine čovječji, i reci vjetru: Ovako govori Gospodin Bog: Dođi od četiri vjetra, o daše, i dahni na ove pobijene da ožive. I prorokovah kako mi zapovjedi, i dah uđe u njih, i oživješe, i stadoše na svoje noge, vojska veoma velika. Ezekiel 37:3–10.

U odlomku iz Izaije, koji sada razmatramo, kad Utješitelj dođe, oni staju na svoje noge, zatim bivaju uzdignuti na visoku goru kao stijeg te objavljuju „radosnu vijest”, koja je kasna kiša, poruka trećega anđela.

O Sione, ti koji navješćuješ radosnu vijest, uspni se na visoku goru; O Jeruzaleme, ti koji navješćuješ radosnu vijest, podigni svoj glas snažno; podigni ga, ne boj se; reci gradovima Judinim: Evo Boga vašega! Evo, Gospodin Jahve doći će s jakim rukom, i njegova će mišica vladati za nj; evo, plaća je njegova s njim, i njegovo djelo pred njim. Kao pastir past će svoje stado: jaganjce će skupljati mišicom svojom, i nositi ih u svome naručju, i blago voditi one koje su s mladima. Tko je izmjerio vode šupljinom svoje ruke, i nebesa premjerio pedaljem, i prah zemaljski obuhvatio mjerom, i gore izvagao na tezulji, i bregove na vagi? Tko je upravio Duhom Jahvinim, ili ga, budući njegov savjetnik, poučio? S kim se savjetovao, i tko ga je poučio, i naučio ga stazi suda, i naučio ga znanju, i pokazao mu put razuma? Evo, narodi su kao kap iz vedra, i računaju se kao sitna prašina na tezulji: evo, on podiže otoke kao nešto posve nezatno. Ni Libanon nije dovoljan za oganj, niti su njegove zvijeri dovoljne za paljenicu. Svi su narodi pred njim kao ništa; manje su od ništavila i ispraznost su u njegovim očima. Izaija 40:9–17.

Oni koji su izašli iz svojih grobova uzdignuti su kao stijeg, ili, kako ih Izaija označuje, odvedeni su „na visoku goru“. Visoka gora jest stijeg i predstavlja one koji su čekali Gospodina tijekom vremena odgode koje je započeto prvim razočaranjem 18. srpnja 2020.

Tisuća će bježati od prijekora jednoga; od prijekora petorice bježit ćete, dok ne ostanete kao motka na vrhu gore i kao stijeg na humu. Zato će Jahve čekati da vam iskaže milost, i zato će se uzvisiti da vam se smiluje; jer Jahve je Bog pravde: blago svima koji njega čekaju. Izaija 30,17.18.

U Otkrivenju jedanaest stijeg se uzima na nebo.

I začuše jak glas s neba gdje im govori: Uziđite ovamo. I uziđohu na nebo u oblaku; i njihovi ih neprijatelji gledahu. I u isti čas nastade velik potres, i pade desetina grada, i u potresu poginu sedam tisuća ljudi; a ostali se prestrašise i dadoše slavu Bogu nebeskomu. Otkrivenje 11,12.13.

Jedanaesto poglavlje Otkrivenja utvrđuje da su dva svjedoka uznesena na nebo u isti čas kad i potres. Potres koji se u prošloj povijesti ispunio Francuskom revolucijom predočava rušenje Sjedinjenih Država pri nedjeljnom zakonu. Zastava se stoga podiže pri nedjeljnom zakonu, a zatim zastava objavljuje „radosnu vijest” cijelomu svijetu.

Svi vi, stanovnici svijeta i žitelji zemlje, gledajte kad podigne stijeg na gorama; i kad zatrubi u trubu, poslušajte. Izaija 18,3.

Barjak će objaviti „radosnu vijest“ kada se zatrubi „truba“. Završna trubljinna poruka Otkrivenja jest sedma truba, koja je treći jao, a to je islam. Izaija, Ivan i Ezekiel svi govore o posljednjim danima i nikada ne proturječe jedan drugomu.

Božji pečat stavlja se na Božji narod u vrijeme nedjeljnoga zakona.

„Nitko od nas nikada neće primiti pečat Božji dok na našem karakteru bude ijedna mrlja ili ljaga. Na nama je da ispravimo nedostatke u svojem karakteru, da očistimo hram duše od svake nečistoće. Tada će kasna kiša pasti na nas kao što je rana kiša pala na učenike na Dan Pedesetnice....“

„Što činite, braćo, u velikom djelu priprave? Oni koji se sjedinjuju sa svijetom primaju svjetovni kalup i pripremaju se za žig zvijeri. Oni koji nemaju pouzdanja u sebe, koji se ponizuju pred Bogom i čiste svoje duše poslušnošću istini, primaju nebeski kalup i pripremaju se za pečat Božji na svojim čelima. Kad dekret bude proglašen i otisak utisnut, njihov će karakter ostati čist i bez ljage kroz svu vječnost.” Testimonies, volume 5, 214–216.

Premda se odredba utiskuje pri nedjeljnom zakonu, oni koji prime pečat morat će imati karakter pripravljen za pečat prije nedjeljnoga zakona, jer je nedjeljni zakon kriza na koju upućuju sve krize u Božjoj riječi. To je „kriza“ ili „vik“ u ponoć u prisposobi o deset djevice.

„Karakter se otkriva u krizi. Kad je ozbiljan glas u ponoć objavio: ‘Evo zaručnika, izlazite mu u susret’, usnule su se djevice probudile iz sna, i vidjelo se tko se priprazio za taj događaj. Obje su skupine bile zatečene, ali jedna je bila spremna za izvanrednu okolnost, a druga se našla nepripravna. Karakter se otkriva okolnostima. Izvanredne prilike iznose na vidjelo pravo tkivo karaktera. Neka iznenadna i neočekivana nesreća, žalost zbog gubitka, ili kriza, neka neočekivana bolest ili tjeskoba, nešto što dušu dovodi licem u lice sa smrću, iznijet će na vidjelo pravu nutrinu karaktera. Očitovat će se ima li stvarne vjere u obećanja riječi Božje ili nema. Očitovat će se održava li dušu milost, ima li ulja u posudi sa svjetiljkom.“

„Vremena kušnje dolaze svima. Kako se vladamo pod Božjom kušnjom i ispitivanjem? Gase li se naše svjetiljke? ili ih i dalje držimo da gore? Jesmo li pripravi za svaku izvanrednu okolnost svojom povezanošću s Onim koji je pun milosti i istine? Pet mudrih djevice nije moglo prenijeti svoj karakter na pet ludih djevice. Karakter svatko od nas mora izgraditi kao pojedinac.“ Review and Herald, 17. listopada 1895.

Mudrim je djevicama trebalo ulje prije nego što se prolomio povik, jer kad nastupi ponoćna kriza, prekasno je nabaviti ulje.

„Postoji duh očaja, rata i krvoprolića, i taj će se duh pojačavati sve do samoga svršetka vremena. Čim Božji narod bude zapečaćen na svojim čelima,—to nije nikakav pečat ili znak koji se može vidjeti, nego utvrđivanje u istini, i umno i duhovno, tako da ne mogu biti pokrenuti,—čim Božji narod bude zapečaćen i pripravljen za potresanje, ono će doći. Doista, ono je već započelo; Božji sudovi sada su nad zemljom, da nam daju upozorenje, kako bismo znali što dolazi.” Manuscript Releases, svezak 1, 249.

Božji pečat jest učvršćenje u istini, i umno i duhovno. Taj se pečat ne može vidjeti, ali će se stijeg vidjeti, jer je to jedini način da svijet bude opomenut. Stoga postoji vrijeme kada se pečat ne može vidjeti, nakon kojega slijedi nedjeljni zakon, kada pečat mora biti vidljiv.

„Djelo Duha Svetoga jest osvjedočiti svijet o grijehu, o pravednosti i o sudu. Svijet može biti upozoren jedino tako da vidi one koji vjeruju istini posvećene istinom, kako djeluju prema uzvišenim i svetim načelima, pokazujući u visokom, uzvišenom smislu crtu razgraničenja između onih koji drže Božje zapovijedi i onih koji ih gaze pod svojim nogama. Posvećenje Duhom ističe razliku između onih koji imaju Božji pečat i onih koji drže lažni dan odmora. Kad dođe kušnja, jasno će se pokazati što je žig Zvijeri. To je svetkovanje nedjelje. Oni koji, nakon što su čuli istinu, i dalje smatraju ovaj dan svetim, nose potpis čovjeka grijeha, koji je mislio promijeniti vremena i zakone.” Bible Training School, 1. prosinca 1903.

Pečat koji se mora zadobiti prije nedjeljnog zakona jest potpuni razvoj Kristova karaktera, i nevidljiv je, osim anđelima. Pečat koji se vidi pri nedjeljnom zakonu jesu oni koji drže sedmodnevnu subotu, jer je ona pečat, odnosno znak Božjega naroda.

Reci i sinovima Izraelovim govoreći: Doista, moje subote držite; jer to je znak između mene i vas kroz vaše naraštaje, da znate da sam ja Gospodin koji vas posvećuje. Izlazak 31,13.

Pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće započelo je 18. srpnja 2020. i mora biti dovršeno prije nedjeljnoga zakona.

Svi vi stanovnici svijeta i svi koji prebivate na zemlji, gledajte kad podigne stijeg na gorama; i kad zatrubi u trubu, slušajte. Izaija 18,3.

Sedam gromova, koji su sada odpečaćeni, otkrivaju da je povijest sto četrdeset i četiri tisuće djelo navješćivanja poruke koja je postavljena unutar konteksta trubljnoga upozorenja trećega jaoja. Truba islama u biblijskom proročanstvu jest ono što odjekuje po stijegu koji je podignut iz groba.

Četiri oznake na putu svake reformske linije, koje su usklađene s četirima oznakama na putu povijesti od 1840. do 1844., utvrđuju da svaki od četiri koraka svake reformske linije uvijek posjeduje istu temu. Prva oznaka na putu u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće, koja je bila predstavljena razdobljem od 1840. do 1844., bilo je osnaženje poruke 11. rujna 2001. Ta je oznaka na putu bio islam. Druga oznaka na putu usporedne povijesti za sto četrdeset i četiri tisuće bilo je razočaranje 18. srpnja 2020. Ta je oznaka na putu bila predviđanje islama koje je bilo iskvareno primjenom vremena. Treća oznaka na putu, koja označava Ponoćni poklič, ispravak je neuspjelog predviđanja o islamu. Taj ispravak predstavlja odbacivanje primjene vremena. Četvrta oznaka na putu jest zakon o nedjelji, gdje stijeg koji se podiže oglašava sedmu trubu, koja je treći jao, a to je islam.

Četrdeseto poglavlje Izaije određuje polazište za sljedećih dvadeset i šest poglavlja. To se polazište nalazi u jedanaestom poglavlju knjige Otkrivenja, kada su dva proroka koja su mučila ljude vraćena u život. Tješitelj ih uskrisuje i podiže u stojeći položaj, a potom bivaju uzneseni na nebo. Izaija određuje Ilijina glasnika kao glas koji viče u pustinji. Taj glasnik potom pita koja treba biti njegova poruka, te mu se u proročkom simbolizmu kaže da je poruka islama trublja upozorenja

koju zastava razglašuje. Ipak, jedini način na koji se islam može predstaviti kao trublja upozorenja u posljednjim danima jest poistovjećivanjem islama iz prošlosti. Početak islama, kako su ga razumjeli mileriti i kako je slikovito prikazan na dvjema svetim Habakukovim kartama, mora se upotrijebiti kako bi se prepoznao islam trećega jao.

Bijah u Duhu na Dan Gospodnji te začuh iza sebe snažan glas, kao glas trube. Otkrivenje 1,10.

Ivan je u Otkrivenju čuo glas trube iza sebe, a Ivan predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće koji čuju glas iz prošlosti. Glas iza Ivana, koji predstavlja zvuk trube iz prošlosti, jest pionirsko razumijevanje da su trube bile Božji sudovi protiv štovanja nedjelje. Prve četiri trube bile su dovedene protiv poganskoga Rima kao odgovor na prvi zakon o nedjelji koji je Konstantin donio godine 321. Peta i šesta truba, koje su prvo i drugo jao, predstavljaju Božje sudove protiv papinskoga Rima nakon što je i ono donijelo zakon o nedjelji na saboru u Orléansu godine 538. Treće jao islama dolazi kada se zakon o nedjelji donese u Sjedinjenim Američkim Državama. Tada se podiže stijeg i prepoznaje proročku ulogu islama, zasnovanu na početnoj ulozi islama.

Poruka koju oglašava stijeg može se utvrditi samo kada se ta poruka stavi u kontekst Alfe i Omega. Nakon ovoga uvoda u četrdesetom poglavlju Izaije, najjači i najizravniji biblijski prikaz Boga kao Alfe i Omega iznosi se kroz nekoliko uzastopnih poglavlja. Ta su poglavlja Izaijin prikaz Otkrivenja Isusa Krista koje „dade njemu Bog, da pokaže slugama svojim što se ima ubrzo zbiti; i pokaza ga poslavši po anđelu svojemu sluzi svojemu Ivanu“, koji ga je napisao „u knjigu i“ poslao „sedmerim crkvama“.

Sljedeće poglavlje Izaije razmotrit ćemo u sljedećem članku.

Blagoslovljen onaj koji čita i oni koji slušaju riječi ovoga proroštva te drže ono što je u njemu zapisano, jer je vrijeme blizu. Otkrivenje 1,3.